

Ioan Pop Barassovia

PERSOANE DISPĂRUTE

Cuprins

Murus / 7
Corp exterior / 9
Primul om viu / 10
Schelete ruginite / 11
Rozători / 12
Frunza pe apă / 14
Voci / 15
Zborul 2008 / 17
Căzut / 19
Cu o singură / 20
Aniversare / 21
Ivire / 22
Cântec solemn / 23
Pe malul lacului / 25
Ultima vacanță / 26
Vârtej / 27
Floarea țării / 28
Deodată / 29
Întâlniri / 30
Lipit / 32
Câine / 34
Iunie – mai / 35

Zbor deasupra orașului /	36
Amazoană /	38
Ca pe un trofeu de preț /	39
Concert /	41
Peisaj /	42
Preaviz /	43
În văile cu rouă /	44
Nu mai știu dacă exist /	47
Sărbători /	49
Persoane dispărute /	50
Față în față /	53
*** /	55
Numai inima /	57
Trezirea din somn /	58
Ultima zi /	59
Serenadă /	61
Ascultătorii /	63
Prima iubire /	64
Vrăjitoarea /	65
Impersonal /	67

Murus

Singurul motiv să vin la Sfântul acesta Gheorghe
pictat este ornamental. Ești tu. Ești tu un balaur
întins de-a lungul sângelei și îl aștepți
în lumina zdruncinată.

Ai învățat dincolo de gară altă vorbire
ai accent străin și fața căzută în apele
incendiate ale Râului Negru.

Orășel unde mândra și-a adus dragostea
Care durează trei ani.

Ana râdea triumfal pe umărul călărețului
de metal orășel în care ai răs pe cal
în spatele călărețului de oțel.

Îmi spui să-l cert pe Dumnezeu,
fiindcă m-a ales să fiu
mielul de jertfă aruncat la gunoi.

Cândva ai tăiat coada păsării tinereții
și te-ai deformat ca un bloc la cutremur.

Atunci suferința ta a luat forme fizice

Când alungată din realitate
căutai pereți.

Ziua aveai insomnii și dormeai
în parcurile tricolore
oferindu-te drept hrană

vegetației paradisului.
Credeai că ne-am reîntâlnit după mult timp
Te uiți din nou la mine și nu vezi nimic.
Cu ochii cuprinși de flăcări
ai ars și ai ieșit explodând din corp.
După-amiază ai apărut dintr-un zid
printre salcâmi cu miros de tei
zidul părăsit înainteașă prin aerul roșu
și lichid.

Corp exterior

existența tresare printre litere tot mai șchioape
în corp intră și iese un senator
cu burta până la genunchi
împrăștie amnezia nopții în plină zi
scoate zorii întunericului în stradă

pe apele inițiale corpul său imită forma cubului
făcând falie în felia de pâine
încât o confund cu o bucată de lemn
prin care văd tot mai clar grija
zilei de ieri de azi și de mâine